

PER JAER.

5 FR.

voor St-Truiden.

HET REGT

PER JAER.

6 FR.

Voor buiten.

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

VADERLAND. GODSDIENST. VRYHEID.

Dit blad verschijnt tweemaal per week, des Woensdags en des Zaterdag, by den Opsteller-Uitgever, HUB. DE COCK-CRETEN, te St-Truiden. — Jaerlyksche inschryving voor St-Truiden, 5 fr.; vrachtvry voor alle andere plaetsen des ryks, 6 fr.; voor Holland, 7 fr. 50 c. — Prys der insertie, 15 centiemen den drukregel; 40 centiemen de reclamen. — Brieven, artikels, geld, enz., vrachtvry toe te zenden.

En Vooruitblik.

Het zal wel gansch overbodig zyn te bewyzen dat de stoffelyke magt van België onbeduidend is, in tegenwoordigheid van het gevaer dat wy naer allen schyn zouden loopen, indien koning Leopold aen zyne ziekte en jaren kwame te bezwyken. Maer hoe zou het gelegen zyn met de zedelyke kracht des lands, deze eensgezindheid die de sterkte eener natie uitmaakt en zonder welke alle strekking, hoe goed zy in zichzelfe weze, noodzakelyk wordt verydeld en noodlottig schipbreuk lydt? Waer is onze eendragt? Sedert het doktrinaire kabinet aen het bewind is gekomen, sedert dat Paul Devaux in 1847 de verdeeldheid in ons land is komen planten, hebben wy niet moeten getuigen dat de scheiding onzer twee groote staetkundige gezindheden van langs om grondiger is geworden? Is de politiek van het huidige ministerie wel iets anders dan eene aenhoudende en aengroeiende verbittering in plaets van eene vereeniging te wesen? De catholieken worden gedurig getergd, opgehitst en gefopt door eene reeks wetten en toepassingen, die de schande van een grondwettig bestuur uitmaken. Inderdaed wat kan men anders zeggen van de beurzensoyders-wet, van de schikkingen der begravingen, van het wetsontwerp op de kerkhoven en fabrieken, van de wet op het kiesbedrog en meer andere? Met alzoo de groote meerderheid des lands te miskennen, heeft het kabinet zich misschien andere vrienden aengeschaft die eenigen steun kunnen bieden? Heeft het gezocht zich by de Belgen bemind te maken met hunne vryheden nit te breiden en hunne lasten te verminderen? Heeft men ooit gedacht dat de werkende klas eens deze gevaerlyke overweging zou kunnen maken dat het fransche volk het politieke regt geniet, terwyl het er in België anders gaat? Zyn de catholieke Belgen, die tot eene altyddurende minderheid zyn verwezen, wel overtuigd dat zy zoo goed beheerscht worden alsof zy zich zelve zouden kunnen bestieren? Heeft men wetten tot stand gebracht die het volk opregt begeerde, en wel byzonder wetten om de bloedbelasting, de konscription af te schaffen of toch te verzachten, en voor ryk en arm eens te maken? Neen! niets is er gedaen geworden om het volk tegen de aentrekelykheden eener inlyving te wapenen. Het bestuur, dat zyne vaderlandsliefde zoo hoog wil verheffen, werkt sedert lang aen de vernieling, aen de afbraek van ons nationaal gebouw, met het vaderlandsche gevoel in de harten der menigte te vermachten. God gawe dat Leopold nog lange jaren leefde, en dat er een bestuur kwame dat wel zyne pligten versta, en België

waerlyk bereide tot den slag die het land toch eens zal treffen!

Iedereen weet hoe het liberalismus zich verdedigt, als de catholieken de liberalen overtuigen dat zy vyanden zyn van onzen Godsdienst. Hoe! roepen de liberale gazetten, vyanden van den Godsdienst! Ziet eens welke subsidiën door ons liberael gouvernement, door de liberale gemeenteraden gegeven worden om kerken te bouwen en te herstellen! De eenvoudige menschen die dat lezen, zeggen somwylen: 't is toch al waer. De anderen trekken hunne schouders op en zeggen: 't is altyd dezelfde thema, dezelfde rimram: wy, wy weten toch wel dat het gouvernement verplicht is hulpsommen toe te staen voor den catholieken eeredienst, ja, dat het eene strenge verplichting is voor den Staet, deze geringe hulpsommen toe te staen, in vervanging der groote sommen aen de Kerk door geweld ontnomen. De liberalen weten dat ook, maer zy maken gebruik van dit arglistig middel om eenige brave menschen te bedriegen. Ten anderen hoeveel administratien vindt men niet die aen deze hunne verplichting ontbreken? Hoeveel kerken laet men niet vervallen, hoe menige subsidie wordt nu niet gewelgerd om nieuwe kerken te bouwen op verlatene gehuchten? Waerom? Onder voorwensel dat de kerkfabrieken hunne kerkhoven, die hun eigendom zyn, aen de gemeente niet willen afstaan, en alzoo eene gewyde plaets aen het goddeloos liberalismus overlaten.

En nog, hoe menigmaal hebben de liberalen zichzelf niet verraden, toen zy half razend uitriepen dat men het budget van eeredienst geheel en gansch moest afschaffen? De eerbied van onze liberalen voor onzen Godsdienst is maer een eerbied van mortel en steen, en nog is die eerbied zeer verdacht en schynheilig. Wat haet het te zeggen: het liberalismus bouwt kerken, als het bedrog, geweld, arglistigheid, alles in het werk stelt, om de kerken te ruimen, om de menschen van de kerk af te trekken. 't Is immers eenieder bekend dat het liberalismus met handen en voeten arbeidt om de geestelyke tempels, te weten de zielen, te verwoesten door het vergift der goddeloosheid en zedebederf. De geloofspunten, de zedeleer, het priesterschap, de heerschappy der Kerk, het kloosterleven, zyn ze niet gedurig een voorwerp van geweldige aanslagen van het liberalismus, van die zoogezegde voorstaanders van God en Kerk? Solidairen, francmaçons, liberalen zyn gebroeders.

Is er hier of daer een ongelukkige die de waardigheid van zynen staet vergeet, aenstonds vallen de liberale gazetten op gansch de geestelykheid om ze door den modder te slepen: gelyk deze eene, zeggen zy, zoo zyn ze allen. 't Is te zeggen volgens hen: indien er een slechte soldaet in het leger is, dat alle soldaten slecht zyn; omdat er een slechte dokter is, die de menschen vergeeft gelyk in Engeland; omdat er een slechte notaris is, die kromme streken uitzet of met vreemde fondsen opsteekt, zoo zyn alle doktoers, alle notarissen even slecht. Wat valsche liberale leering!

Welke wending neemt het liberael onderwys? Het woord der liberalen is: de priester uit de school! Schoone teekens van godsdienstigheid, niet waer, als men de kinders niet meer leert bidden noch een kruis maken!

Wat zouden wy nog al niet meer kunnen zeggen over het bedrog, de valsheid, de schynheiligheid van het liberalismus!

De MONITEUR van zaterdag kondigt het volgende gewigtig besluit af:

MINISTERIE VAN BINNENLANDSHE ZAKEN.

Veziekt. — Verbod van invoer en doorvoer van vee. Brussel, 29 augustus 1865.

VERSLAG AEN DEN KONING.

Sire,

Eene besmettelijke en doodelyke ziekte heeft zich onder het vee in Engeland verklaerd. Uit de omstreken van Londen, waer zy zich eerst heeft opgedaen, heeft zy zich door een groot gedeelte van het britsche ryk verspreid; Schotland is er door besmet geworden, en indien Ierland van de besmetting is bevryd gebleven, het is ten gevolge der maatregelen, door het gouvernement der koningin genomen, om er den invoer van het engelsch vee te verbieden.

Die ziekte, welke zich met eene groote snelheid voortzet, is reeds in Holland gedrongen, en talryke feiten toonen er het bestaan van aen op verschillende punten van dit land. Het officieel dagblad heeft er overigens de verschyning van in Nederland vastgesteld, door het doen kennen der maatregelen, door de overheid voorgeschreven om er de verspreiding van tegen te houden.

Het bestuur heeft niets verwaerloosd om ons land van de besmetting te bevryden. Door de ondervinding, in andere streken aengeworven, wetende dat de ziekte, die in Engeland heerscht, en die niets anders is als de besmettende typhus of runderpest, zich met de snelheid van den bliksem verspreidt, en het grootste getal der dieren doodt, die er van aengedaen zyn, deed de strengste waekzaamheid op de grenzen uitoeenen, door voor te schryven van uit het land te houden al de dieren die enig kenteeken van ziekte aanboden of verdacht waren van in aenraking met besmette dieren te zyn geweest.

Alhoewel die maatregelen toegepast zyn geworden, zelfs vóór men op stellige wyze wist dat de besmetting zich uit Engeland in Nederland had uitgebreid, hebben zich niet volledig kunnen beletten dat er verdacht of ziek vee werd ingevoerd. Er is inderdaed vastgesteld geworden dat rundvee, uit Nederland ingevoerd, en op onze markten verkocht is moeten geslagt worden, na kenteekenen te hebben aangeboden die de grootste gelykenis met de runderpest hadden.

In tegenwoordigheid dier feiten, en gezien de gevaren waarmede die moorddadige ziekte het land bedreigt, kan het gouvernement zich niet bepalen by de schikkingen die het tot hiertoe, om het land er van te behoeden, heeft voorgeschreven. Het is gedwongen, welken tegenzin die maatregel er ook aen inboezemt, Uwe Majesteit een besluit te onder-

werpen dat volkomen den invoer en doorvoer van vee verbiedt.

Dit verbod, tydelyk met de grootste strengheid toegepast, en ondersteund door zeer krachtadige politie-maetregelen binnen het land, zal, ik verhoop het, voor uitwerksel hebben van ons grondgebied eene besmetting te weeren die, door er zich te verspreiden, onze landbouwyverheid met onherstelbare verliezen zou treffen.

De minister van binnenlandsche zaken, ALF. VANDENPERREBOOM.

LEOPOLD, koning der Belgen.

Aen alle tegenwoordige en toekomstige, heil.

In aenmerking nemende dat officieele inlichtingen vastgesteld hebben dat er eene besmettende ziekte onder het vee in Engeland heerscht, dat zy zich in Nederland verspreid heeft en dreigt in België te dringen;

In aenmerking nemende dat er, in tegenwoordigheid van dien toestand van zaken, redenen bestaan om krachtadige maatregelen te nemen, ten einde het land van die besmetting te behoeden;

Gezien de artikelen 439, 460, 461 van het strafwethoek;

Gezien de uitspraak van den staetsraad van 16 july 1784; door het besluit van 27 vendémiaire, jaer XI, afgekondigd het besluit van 27 messidor, jaer V, en de wet van 18 july 1831;

Op voorstel van onzen minister van binnenlandsche zaken,

Wy hebben besloten en besluiten:

Art. 1. De invoer en doorvoer van rundvee van alle slach, door de grenzen van land en zee, zyn van 2 september verboden.

Art. 2. Onze minister van financiën is met de uitvoering van het tegenwoordig besluit gelast,

Gegeven te Oostende, den 31 aug. 1865.

LEOPOLD.

ONDERRIGTINGEN VOOR DE LANDBOUWERS.

De gouverneur van Oost-Vlaenderen heeft dezer dagen eenen zendbrief gerigt aen de gemeentebestieren, om hun te waarschuwen dat de besmettelijke vee-typhus uit Engeland in Holland is gerukt.

By den zendbrief is gevoegd de volgende:

Beschryving der kenteekens van de veeziekte.

Zoohaest de ziekte zich openbaert, weigert het dier alle voedsel en, in vele gevallen, zelfs het water. De knauwing is opgeschorst, en het beest houdt den kop gebogen en de ooren omgeslagen. Indien het gedwongen is zich te bewegen, toont het eene groote verzwakking van krachten, en wankelt menigmaal alsof het op 't punt ware te vallen. De huid is warm op zekere plaetsen en voornamelyk somtyds, tusschen de lendenen, de achterbeenderen in 't byzonder. Eene zwelling veropenbaert zich, van den beginne af, in deze lichaemsdeelen, waerop kloven en blaren volgen. De huid is vast, inzonderheid omtrent het opperdeel van den hals, de schouders en den rug. De uiteinden zyn koud, dikwyls van het begin der ziekte af, en in meer gevorderden graed, volgt op de aengroeiende warmte van de opper-

EEN GOED WOORD.

Peter Crandral was in 't geheel niet hetgeen men noemt: een kwaed gehumeurde, gemelyk mensch, of iemand die op alles te vitten heeft, en toch was het huisgezin van Peter Crandral geen gelukkig huisgezin. Er kwam dan ook maar zeer weinig zonneshyn over den drempel. Was zyne vrouw daarvan schuld? Een ieder die haer gadesloeg in hare gewoone gemoedstemming, zou, indien hy een eersten indruk raedpleegde, dit gedacht hebben. Inderdaed had zy zekere neiging tot gemelykheid en ongeduldigheid en dikwyls haelde zy hare kinderen hevig door, wanneer haer man daervoor geen de minste reden zag.

De Crandralls waren arm. Peter zelf was in dienst by een kleine baes en als zoodanig waren zyne verdiensten niet ruimer dan die welke zulke lieden doorgaens ten deel vallen. Zyne vrouw was moeder van vyf kinderen, waer van de oudste dertien jaren telde, doch het beperkt van 't gezin was oorzaak dat er geen meid kon gehouden worden, zoodat al het werk op hare schouders neerkwam. Telken avond was zy afgesloofd en afgemat na de vermoeijende werkzaamheden van den dag, en hetzelfde kon men, schoon niet in gelyke mate, ook van haer man zeggen. Hy had tot zyn werk meer kracht, dus kon hy grooter vermoeyenis uitstaan. Bovendien had hy boven zyne vrouw dit voordeel — dat hy bevryd was van zenuwachtige aendoeningen en dus van de uitputting, die daarvan het onvermydelyk gevolg was. Hy arbeidde den ganschen dag onafgebroken voort aen eene soort van werk; terwyl zyne vrouw bloot stond aen onophoudelyke en afmattende veranderingen, zoo onafscheidelyk ver-

bonden aen hare positie als moeder en huisvrouw.

Tusschen Peter Crandral en zyne vrouw scheen de genegenheid juist niet byzonder groot te zyn. Nooit spraken zy elkander toe, zoo min als zy ooit, eenige hoogstzeldzaem voorkomende gelegenheden uitgezonderd, enig genoegen aen den dag legden wanneer zy elkander des avonds weder zagen of elkander eenige belangstelling betoonden. De kleine welwillendheden en dienstbetooningen van het dagelysch leven waren in hunne droevige woning zoo goed als geheel onbekend. Ruw, opvliegend en twistziek groeiden de kinderen op, terwyl zy tweedragt maekten in het huis dat ook buitendien reeds onplezierig genoeg was. De moeder schold en strafe, maer zy zag nooit eenig gewenscht gevolg van hare tucht. Somtyds stemde de vader in met dat schelden en razen, doch daarna was hy altyd onaengenaem te moede, alsof by iets gedaen had dat niet goed was.

Zoo verliep het eene jaer na het andere, en steeds bleven de zonnestralen buiten hunne woning. Nu en dan wierp Peter wel eens toevallig een blik in andere huizen en wanneer het lieflyk toeneel verdwenen was, dan zuchtte hy diep, want daer was licht en warmte.

In zyn huis was er iets dat niet was zoo als het hoorde; dat had hy al lang gevoeld, en hy schoof daarvan niet de geheele schuld op zyne vrouw. Doch waer de fout eigenlyk lag, dat kon hy maer nooit regt vatten. In het begin was alles heel anders. Toen was er warmte in het hert zynen vrouw en vreugde verlichte haer gelaet. Doch dat was in zyn geheugen zoodanig aengeduid als een zonnwizer de naderende schaduw aenwyst; hy kon afmeten hoe de helderheid van haer gelaet voortdurend afnam tot dat alles duisternis was. Ach! had hy de oorzaak slechts kunnen vermoeden! Maer Peter was er de man niet naer om in eigen boezem te tasten of om zyne

handelingen te beschouwen in verband met de uitwerkselen, welke die op anderen konden hebben. Hy was bovendien een stil, in zich zelve gekeerd mensch, en drukte hoogst zelden uit wat hy gevoelde. Daer hy zich zoo weinig lucht gaf, was het moeijelyk in zyn hart te lezen, en hierin lag juist de oorzaak van de onaengename stemming in zyn huis — het begin der eclips die de kleine wereld van zyn 't huis — in byna algeheele duisternis hulde, terwyl het heldere middag had moeten wezen. Het was vrouw Crandral in de eerste jaren van haer huwelyksleven niet genoeg, te weten, dat zy door haren man bemind werd. Haer hart verlangde meer. Vriendelyke blikken, en vriendelyke woorden tevens, dat verlangde zy, en by gebrek daeraen verloor haer hart de vroegere jeugdige frischheid en de bloesems vordorden. Peter Crandral, die haer in den beginne betuigd had dat hy haer lief had; die haer, tot staving zynen woorden, later getrouwd had en sinds die tyd yverig werkzaam geweest was om zyn huisgezin te onderhouden, terwyl hy het gebrek zooveel mogelyk van haer verwyderd hield, zag geen reden om haer op den duer allerlei complimenten toe te voegen. Dat kon hy dan ook niet doen; het lag zoo niet in zyn aerd; en veelteer zou hy zoo iets beschouwd hebben als eene hem onwaardige zwakheid.

En dit was nu de reden waerom hy al byna in de eerste dagen na zyn huwelyk verzuimde de kleine uitwendige teekenen van genegenheid te geven, die behagelyke teekenen van welwillendheid, die aen, allen zoo aengenaem zyn, maer wel in de eerste plaets voor eene beminnende vrouw. Wanneer zyne vrouw, zoo als gedurende het eerste jaer van hnn huwelyk dikwyls gebeurde, zegde: « dank u Peter, » en dankbaer glimachte, hy het een of andere blyk van welwillendheid, of bare

vreugde te kennen gaf wanneer hy des avonds van zyn werk weder 't huis kwam, wanneer zy hem omhelsde en kuste; of wanneer zy hem zegde hoe eenzaam zy zich elken dag gevoelde en hoe zeer zyne tehuiskomst alles in hunne woning weder ophelderde, dan was Peter Crandral gelukkig. Maer het kwam hem nooit in de gedachten dat dergelyke woorden van hem tot zyne vrouw gerigt, voor haer gemoed zyn zouden wat dauw is voor de nodderbuigende dorstige bloem, en dus gaf hy nooit zyn genoegen te kennen, wanneer hy zyne vrouw wederzag, doch, met eene soort van verkeerd geplaatsten trek, nam hy het air aen van zekere koelheid, als ware het hem, als man, onwaardig anders te handelen. Onverschillig welke kleine oplettenheden zyne vrouw by zyne terugkomst gereed maakte, of hoe smakelyk en zorgvuldig zy zyn eten-toebereide, nooit deed hy haer een enkel woord van loftuiting hooren en hoogst zelden verdeerde hy haer met de schrale belooning door te zeggen dat hy tevreden was. Maer als er eens iets niet was, zoo als behoorde; als by voorbeeld de koffy te slap was, of het brood te oudbakken, of het vleesch te rouw, dan wist hy het wel te doen hooren en daerby woog hy gewoonlyk zyne woorden niet met de hand.

Naermate vrouw Crandral in de uitwendige teekenen harer genegenheid begon te verflaunen, werd Peter zulks gewaar als het trapsgewyze afnemen van den zonneshyn, wanneer de wolken langs het uitspansel in doorzichtige nevelen te samen pakken, die weldra in digte sluijers overgaan. Maer de oorzaak bleef hem een raedsel. Hy beminde nog zyne vrouw even hartelyk als vroeger, en werkte voor haer met even veel lust en yver als in den beginne. Zyn zucht naer huis was even sterk als ooit, en nooit bekrop hem de minste lust van zyn huuselyk verblyf voor iets anders te ruilen, al was dat ook

vlakte des lys eene aenmerkelyke koude, voornamelyk op de geheele lengte van de ruggraet.

Tranen vloeyen uit de oogen; deze zyn rood, en drukken het lys uit; eene waterachtige stof vloeyt uit de neusgaten van den aenvang af. Hoe meer de ziekte voortgaet, hoe grooter de uitvloeying wordt, en in den gevorderden staat der besmetting wordt de uitvloeying etterig. De milt is warm, rood, en biedt hier en daer roodachtige punten aan, voornamelyk aan het achtergedeelte der lippen en op het verhemelte. De adem is stinkend. De ademing is rascher, en over het algemeen vergezeld door een gezucht in het gevorderd tydstip der ziekte. De pols is vlug en zwak, en kan moeijelyk gevat worden, uitgezondert aan het hart, zelfs in het begin der kwael.

De ingewanden het zyn meestendeels verlamd, maar een afgang, daarna een bloedloop, volgen zeer dikwyls; de uitwerksels zyn slymachtig, vochtig en van eene gelee tinte, somtyds met bloed gekleurd. By de melkkoeyen is de afscheiding der melk spoedig onsteld, en eene aenmerkelyke vermindering van opbrengst is eene der eerste aanduidingen van de aenranding der ziekte. Naarmate deze naer een noodlottig einde spoedt, zoo wordt de verzwakking der levenskrachten meer opmerkelyk, de ademing wordt flauwer, vlugtiger en klagender, de onderlyfs-uitwerksels stinkender en slymachtiger, en de oppervlakte des lichaems kouder.

Het dier bezwykt somwylen na 12 uren lydens, maar meermalen duert de ziekte tot den vyfden of zesden, somtyds wel tot den achtsten of negenden dag voort.

KULLAGIE.

Daer was eens een steenkapper die nog al styf voor de klucht was. Op zekeren dag wetende dat het genootschap van geleerde oudheidzoekers op ronde was, kapte hy op eene oude brok steen de volgende letters: O. E. H. V. A. T. W., en toen hy dat steenen maausel zoo wat gerold, gevreven en vuil gemaakt had, legde hy het in eenen verholten hoek. De geleerde snuffelaers, na lang zoeken, vonden den steen en dat was nu eens een triomf! En daer stonden letters op! Wat mogt dat beteekenen? Wie kon dat lezen? Wat toel mogt dat zyn? Was dat een woord of beehatw, of waren het de zeven eerste letters van zeven woorden? Alle brillen wierden opgezekt en alle neuzen gescherpt om daeruit wys te worden en, na menige dagen zoekens, kwamen er in de grroote gazetten artikelen van ongemeene lengte, bewyzende altemaal, gelyk 2 en 2 is vier, dat dit een van de oudste monumenten van het land was, dat het een deel van het graf was van koning Oelwatwa die, tot nu toe onbekend, geregeerd had over oude tyden; die naam was hebreuwsch en beteekende, volgens de eenen, de zoon des grooten bergs; volgens anderen was het celtisch en wilde het zeggen; *fel van yreep*. Anderen zegden dat dit maer de helft van den naam was en dat er nog zulke steenen dieper in de aerde zaten, en ze vroegen geld aan het gouvernement om te kunnen delven, en ze dolven... En als ze lang gedolven hadden, maakte onze steenkapper een klein artikelke en zette het in een klein gazetie en zei aldus: Op den zooveelsten van zooveel hebbe ik Sus Fopmans, steenhouwer van ambacht, eenen steen gekapt en geleid op zoo eene plaats, en op dien steen heb ik gebyeld de volgende letters: O. E. H. V. A. T. W., hetgeen, voor die het niet weten, te zeggen is: Om Ezels Hun Verstand Aen Te Weten.

Wat er van den steen geworden is en van de geleerde snuffelaers, dat weet ik niet; 't is maer om te zeggen dat in den voorgevel der negentiende eeuw ook een steen gemetst staet, een wonderlyke steen en waer het woord *progres* op gebyeld staet, en dat de catholiekken, zonder veel moeite, gemakelyk kunnen uitleggen. Indien ge door *progres* verstaet: koophandel en nyverheid doen bloeyen, den landhouwer bevoordeelen, het goed onderwys uitgebreiden, scholen bouwen, byzonder om de armen te onderwyzen, den toestand der werkende klas ter harte nemen en verbeteren, het volk werk bezorgen, hun goede en gezonde huizen bouwen, den armen mensch in zynen nood zoeken te helpen, de lasten vermindern; in een woord, de stoffelyke en zede-

berooft van hetgeen daeraan de grootste bekoorlykheid verleent; de glimlachte, de liefdeblikken en de vriendelyke woorden zyn veranderende vrouw.

Aen zulk een noodlottig begin, was die ongelukkige, steeds toenemende verandering te wyten, toen er kinderen kwamen. Zy waren gelyk zonnestralen die van tusschen plotseling vaneenscheidende wolken op hen nedervielen, maer toch nam het onbegheelyk voorkomen, dat het huis van Peter Crandall kenmerkte, eer toe dan dat het verminderte. Zoo het hart der moeder blymoedig en tevens sterk genoeg geweest ware; zoo haer man niet had buitengesloten het licht, waeren dat hart behoefde had om de bloesems niet te doen verwelken; dan zou het er in het huis van Peter Crandall geheel anders hebben uitgezien. De geest van blymoedigheid zou het lichtacht beheld hebben, zou elke spier kracht levenskracht hebben bedield en zou elke zenuw kracht verleend hebben voor den dagelykschen arbeid. Maer de kinderen schenen haer veel eer last dan troost uit te maken. Er was in huis zoo weinig lieflykheid dat er in hunne harten maer zeer weinig groen ontklemd en het openen van een bloemknop was eene groote zelfzaamheid. Maer dorens om te wonden en onkruid om nadeel aen te rigten, ontsproten daer en groeiden er maer al te welig.

Hoe het dus in de woning van Peter Crandall gesteld was, zal nu wel eener deelderlyk zyn. Van zulke woeningen zyn er zoo veel rondom ons, waer alles even somber en kleurloos is, uit gebrek aen die kleine bekoorlyke vriendelykheeden des levens, die zoo ligt te geven zyn en toch zulk eene tooverachtige uitwerking hebben.

Op zekeren dag kreeg Peter Crandall van zynen baes bevel om het een of het ander werk te verrigten ten

lyke belangen des volks behartigen, betere dagen trachten te bezorgen, voor zulk *progres* zyn wy catholiekken zoo wel als iemand; aen dien steen weten wy ons verstand.

Maer indien dat *progres* is: slechte gazetten en vuile boeken verspreiden, de jonghe bederven door volksbibliotheken, scholen stichten waer nooit van God noch zyn gebod gesproken wordt, den paus vervolgen, de bisschoppen lasteren, de priesters tergen, de kloosters hatelyk maken, de studiebeurzen snyden, de kerkhoven onteeren, de kerkgoederen stelen; in een woord, vereischt het *progres* dat men de Kerk verlate om de francmaats te behooren, van dat *progres* willen wy niet; de liberalen zyn hun verstand op dien groven steen aen het weten en vryven er zich de hersens ten bloede, en de kruik gaet zoo lang te water tot ze breekt.

STERFGEVAL.

De Congregatie van den Allerheiligsten Verlosser komt een pynlyk verlies te doen in den persoon van een harer yverigste leden, den E. P. BERNARD, overleden in het klooster te Wittem, den 2 september, voorzien van de hulpmiddelen der H. Kerk.

Daer die uitmuntende predikant gekend en hoog geschat wordt door het grootste getal onzer lezers, denken wy hun aengenaem te zyn met eene kleine levensschets van den lieven en deugdzaam man op te geven.

Bernard Joseph Hafkenscheid werd geboren te Amsterdam den 2 december 1807. Van jongs af gevoelde hy zich getrokken tot den geestelyken staat; in 1820 trad hy het klein seminarie van Hageveld binnen; doch in 1825 moest hy weer huiswaerts keeren ter oorzaak der afschaffing van dit gesticht. Later besloot hy zyne studien te gaan voortzetten in de christene Hoofdstad en vertrok naer Rome den 29 sept. 1828. Daer werd hy priester gewyd in de Basiliek van St-Jan van Latranen, den 17 maart 1832, en den 4 mei daerop volgende ontving hy den graad van doktor in de Godgeleerdheid in het romensch kollegie. Het was alsdan dat de yver der zielen en om de stappen van den Zaligmaker der menschen van naby te volgen hem aanzette tot het aennemen van het kloosterleven in de Congregatie van den Allerheiligsten Verlosser. Hy begaf zich dadelyk naer het noviciaat der PP. Redemptoristen te Weenen, waer hy zyne beloften uitsprak den 17 oktober 1835. Hy was de eerste Hollander welken de H. Alphonsus onder zyne kinderen telde. In november werd hy naer Luik en van daer naer St-Truiden gezonden; het is hier dat hy zyne apostolische loopbaen begon met zyn eerste sermooen hetwelk hy predikte op Drykoningendag 1834, en met de missie van Thimister, welke den 29 sept. van hetzelfde jaer geopend werd.

Sinds dien tyd tot op heden toe heeft de E. P. Bernard niet opgehouden in den wyngaard des Heeren te werken. Om kort te zyn moeten wy zeggen dat hy België, Holland, Ierland en Noord-Amerika, waer hy provinciael geweest is, gansch geevangeliseerd heeft; zyne apostolische werken hebben hem verpligt zesmaal de wereldzee over te trekken. In al deze landen is er niet eene klas van menschen of hy heeft er milddadig het zaligheidswoord neergelegd. De geestelykheid van verscheidene bisdommen, de jonge Leviten der seminarien, de leerlingen der kollegien, de kloosterlingen van zoo veel verschillende congregaties, de leden van de H. Familie en van andere genootschappen, de armen en ryken, de geleerden en de onwetenden, in een woord, allen hebben hun aendeel gehad in de geestelyke weldaden van hem die, naer het voorbeeld van den grooten Apostel, zich alles voor allen wist te maken.

Wat zouden wy nog meer zeggen? Laten wy de daedzaken spreken, van kant latende het nog grooter getal negenden, retraiten, octaven, enz., die hy gepredikt heeft, beloopen de missien die hy overgeeft tot het wonderbare getal van dry honderd.

Met die uitnemende werkdadigheid voegde de E. P. Bernard al de talenten van den waren rede-naer. Ook raekte zyn woord de versteendste kenten en overtuigde de hardste koppen; maer ook hende hy geene palen aen zynen yver en aen zyne opofferingen. Dat hebben de meeste onzer lezers maer al te wel ondervonden. Maer indien men gedurende de

huize van een zynen kalanten. Dit werk moest toevallig verrigt worden in de huiskamer waer zich vier kinderen bevonden met hunne moeder. Deze sprak hem, toen hy binnen trad, beleefd aen en de kinderen behandelden hem fatsoenlyk. Nauwelyks was hy eenige oogenblikken aen zyn werk bezig of het trok zyne aandacht dat de moeder een harer kinderen *verzoekt* eens naer boven te gaen en het een of ander voor haer te halen. Zy *verzoekt* dit zeggen wy, want zoodanig had zy hare woorden ingekleed dat zy een verzoek, en geen bevel te kennen gaven. Het kind ging terstond heen en keerde over eenige oogenblikken terug.

« Dank u, kindlief, » zegde de moeder.

Crandall wendde zich om en zag het meisje aen, dat er kalm en tevreden uitzag.

« Jane, mag ik die schaar eens even hebben? »

Crandall zag nogmaels op van zyn werk. Het was wederom de moeder die daer gesproken had. Een der kinderen zat op den grond en hield zich yverig bezig met prentjes uit te knippen. Maer op eens stond de kleine op en bragt de schaar naer hare moeder.

« Dank u liefje, » zegde de moeder als erkenning dezer dienstbetooning, even als zy oen aanstonds gedaen had.

« Hebt gy die schaar lang noodig? » vroeg het kind.

« Neen, meisje, niet langer dan een paar minuten en dan geef ik die terug. »

Geduldigh stond het kind aen moeders schoot te wachten tot dat deze de schaar gebruik had en naer aen de kleine terugaf.

« Dank, mammetje, » zegde het meisje en toen huppelende zy vrolyk zingende weer naer hare plaats waer de prentjes lagen. Dit alles trof Peter Crandall als iets

loopbaen van den Missionaris de verhevene hoedanigheden van den apostolischen man heeft kunnen bewonderen, zoo heeft men ook gedurende zyne laatste ziekte zich kunnen overtuigen dat hy in eenen hoogen graad de ware deugden van den kloosterling bezat.

In de maend mei 11. op de missie te Montzen deed hy eenen val waerby hy zich zwaer kwetste onder aen het been. Hy verdroeg dit toeval en de gedwongen ledigheid met het volkomenste geduld. Het scheen nogtans dat de tyd en de goede zorgen het lamme been begonnen te genezen, en men hoopte hem in het kort het heilig ministerie zien terug te beginnen, toen de hemel er anders kwam over beschikken. Op het einde van augustus verklaerde er zich eene longontsteking; de kwael werd zoo hevig dat men hem de laatste H. Sakramenten moest toedienen, welke hy ontving, op het feest van het Onbevlekt Hart van Maria, met het levendigste geloof, in tegenwoordigheid van zyne menigvuldige medebroeders. Maer alvorens den H. Reispunten te ontvangen, omhelsde hy met de grootste uitboezeming van teederheid dry voorwerpen die hem altyd zoo duerbaar waren geweest, te weten, het kruisbeeld dat meer dan uertig jaren lang in de missien op zyne borst gepryk had, om aen de arme zondaers de groetheit van Gods barmhertigheid aen te kondigen en hun vertrouwen in te boezemen; daarna den roozekrans van Maria, welke hy, als ware Redemptorist, zoo teeder en liefbeminde; en eindelijk de heilige regels van zyn orde, volgens welke hy zoo nauwkeurig geleefd had. Daarna sprak hy zoo indrukwekkend over het geluk dat hy nu in zyn laatste uer gevoelde van als ware zoon van Alphonsus geleefd te hebben, en gelyk hy in den schoot der Congregatie te kunnen sterven, omringd van zyne geliefde medebroeders.

Gedurende de eenige dagen dat hy nog leefde vond hy, in zynen geest des gebeds, niet alleen kracht om al zyn lyden met het grootste geduld te verdragen, maer zelfs nog moed om zyne bedroefde medebroeders van tyd tot tyd op te beuren en te vermaken. Ook uittte hy van langsom meer de vaste hoop van weldra zynen God aenschyn aen aenschyn te aenschouwen.

Eindelyk verleden zaterdag om 9 ure ontsiep hy zachtjens in den Heer; zyne laatste woorden waren « Jesus, Maria. » Wy twyfelden geenszins of de hemel, waer naer toe gansch het leven van den onvermoebaren Redemptorist, wier dood wy betreuren, gerigt was, is hem ten deel gevallen, en de Opper-Regter zal hem reeds de onsterfelyke kroon gegeven hebben, welke eene zoo lange en zoo goed vervulde loopbaen verdiend heeft.

STADSNIUWS.

CONCOURS GÉNÉRAL DE CHEVAUX ET DE POULAINS, A BRUXELLES.

Avis à ceux qui enverront des Chevaux au Concours Général de Bruxelles, le 27 septembre 1863, qu'ils peuvent s'adresser à monsieur TENIERS, secrétaire de la Société pour l'encouragement de l'élevage du Cheval en Belgique, rue Goffart, 66, à Bruxelles, qui se chargera de loger leurs chevaux à des prix excessivement avantageux.

ALGEMEENE KAMPSTRYD VAN PEERDEN EN VEULEN, TE BRUSSEL.

Berigt aen degenen die Peerden zullen zenden naer de Generale Kampstryd van Brussel, den 27 september 1863, dat zy zich kunnen wenden tot mynheer TENIERS, sekretaris des voor de Peerden teelt in België aenmoedigings societeit, Goffartstraat, 66, te Bruxelles, welke zy het gelast heeft hunne peerden aen zeer goedeelike prijzen te looieren:

Verleden donderdag zyn er byna groote ongelukken gebeurd op de zieren weg, in de statie te Velm; de reizigers zyn als by mirakel aen den dood ontsnapt. De koopwagentrein, omtrent 4 uer oot Sint-Truiden vertrokken, heeft zich opgehouden in de statie te Velm, om aldaer, volgens men zegt, eenige koolwagons aen te hangen. Intusschentyd is de sneltrein aengespoord gekomen en daer er, vóór deze statie, eene kromme lyn is, heeft de machinist des sneltreins de koopwagentrein niet by tyd genoeg opgemerkt om zyn konvooi in te houden. Ook heeft de sneltrein met groot geweld op den koopwagentrein

schoons, en hy zuchtte toen hy aen zyn eigen huiselyken kring dacht. Terwyl hy nog op zyn werk was kwam de man en vader 't huis. Hy werd met de hartelykste vreugdebetuigingen ingehaald. Elk kind had hem iets te laten zien of iets te vertellen en hy hield zich met elk in het byzonder bezig, hy prees hen om hetgeen zy verrigt hadden en had woorden van goedkeuring voor hen over zoo hy daertoe slechts de geringste reden zag. Even zoo behandelde hy zyne vrouw. Zy sprak van eene aenwyzing die zy Peter gegeven had omtrent diens werk.

« Dat was zeer goed, » antwoordde haer man, « wat zyt gy toch aandachtigh op alles! »

Een lieflyk glimlachte van zelfvoldoening was haer antwoord.

« Ge hebt dezen morgend uw zakdoek vergeten, » zegde zy, terwyl zy haer man een witten linnen zakdoek overhandigde.

« Ja, dat is ook zoo; dank u wel, » antwoordde hy, en hy nam den zakdoek aan, waerby hy, in manieren zoowel als in woorden, lichten gaf dat hy deze dienstbetooning op prijs wist te schatten.

Peter Crandall was in de gelegenheid nog vele dergelyke bewyzen van beleefdheid en welwillendheid op te merken en toen hy met zyn werk gereed was ging hy heen, doch niet zonder een nieuwen levensindruk ontvangen te hebben. Het beeld van dat bekoortya hnis bleef hem steeds by als eene schoone lieflyke verschening. Wel had hy eens van zulke huizen gedroomd of er van gelezen in een boek, maer nu zag hy het werkellyk gezien. De man en vader die met zyne tegenwoordigheid dat huis zoo zeer had vervolykt, was, zoo als hy, ook een werkzaam man, die groote zaken deed en die dikwyls den winkel bezocht waer hy zelf werkman was. Zyn

gelopen en vier of vyf wagons van dezen laetsten stukke verbyzeld, en het graen en kolen waermede ze geladen waren gansch verstrooid. Gelukkig heeft men geen menschenlevens te betreuren; slechts eenige kneuzingen zyn bekomen geworden door personen die in den sneltrein waren, ten gevolge der hevige botsing tusschen de twee treinen.

Tot hiertoe weet men nog niet op welke manier de koopwagentrein zich bevog op de lyn (er is maer ééne) juist op het oogenblik dat de sneltrein er moest overryden. Zeker bestaet er of eene groote onachtzaamheid of wel een onvergeeflyk misverstaan. Wy willen ons voor het oogenblik daer niet verder by ophouden, daer wy vernemen dat er een allerstrengst onderzoek begonnen is, waerdoor er weldra de gansche waarheid zal aen den dag komen. Indien de heer T. Schevenels, onzer stad, die zich in den laetsten wagon van den koopwagentrein bevog, by geval niet uitgekoken had, dan hadden wy zeker drie menschenlevens te betreuren; want hy had nauwelyks tyd genoeg om zyne twee medereizers te verwittigen van uit te springen, toen de sneltrein op hunnen wagon kwam aengestooten en denzelfden letterlyk ten plette verbyzeld.

Het verslag van den jubile van den eer. pastoor van Cosen ons slechts heden toegekomen zynde, zoo zien wy ons verpligt het te verschuiven tot ons nummer van woensdag aenstaende.

Men schryft ons uit Alken:

« Een schoon en verrukkend feest werd er verleene week in onze gemeente gevierd: dry ingezeten vierden op denzelfden dag hun jubileest van 50 jaren huwelyk. Treffend en schoon wat het feest, door den heiligen godsdienst onzer voorouders epgeschikt; de kerk was luisterlyk versierd, en langs de straten zag men boomen geplant waeren vaentjes wapperden. Gevolgd van eene menigte volk, werden de dry jubilarissen met hunne huisvrouwen, omringd van groepen bruidjes en hunne familieën, door de geestelykheid van uit de pastory naer de kerk geleid. Grootseh en heerlyk werd het heilig misoffer door vyf priesters opgedragen, en een welsprekend sermooen door den E. P. Alois heeft allen herten bewogen. Onder het misoffer naerden de jubilarissen tot de heilige tafel en bedankten nogmaels den goeden God over den huwelyks-zegen dien hy hun over vyftig jaren had geschonken.

Na de kerkelyke plegtigheid trokken onze vyf en zeventigjarige pekus, elk met zyn vrouwen, huisvrouwen, alwaer zy door hunne kinderen en kleinkindertn ontvangen wierden. De tafels waren goed opgedischt en er werd door de familie een goed glas wyn gedronken op het lange leven van de jubilarissen. »

VERSCHILLIGE TYDINGEN.

Men schryft uit Aelst: In het begin dezer week heeft zich de veeziekte eensklaps vertoond onder de koebeesten, staende in eene weide langst de yaert, op het grondgebied onzer stad. Zeven beesten zyn opvolgentlyk en zeer dapper na elkander door de kwael aengetast geworden. Alle zeven zyn, op het oogenblik dat de eerste kentekens zich verklaerd hadden en er geene hoop op genezing over bleef, afgemaakt en bedolven geworden.

Nevens deze weide waer zich de ziekte eerst vertoonde, bevindt er zich eene andere op dewelke tien koebeesten graesden. Daer men vreesde dat de ziekte zich reeds had voorgezet, en dezelve met kracht willende tegenhouden, zyn die tien koejen, toehorende aen een der voornaemste vleschouwers dezer stad, op bevel van het gouvernement, insgelyks afgemaakt en bedolven.

Men schryft uit Santvliet: « Sedert eenige dagen heerscht de ziekte in onze gemeente, en verspreidt zich met eene ongelooftlyke snelheid. Reeds zyn er een groot getal zwynen aen de kwael gestorven. »

« Volgens een verslag van den heer Ph. Van Haeken, veearts van het gouvernement te Oosacker-Sint-Amand, heeft de runderpest zich verklaerd in de gemeente Evergem (wyk der Vier-Linden) by den landbouwer Pieter de Neve. Reeds zyn de veertien beesten, die den staf uitmaken gedood en begraven geworden op bevel de gemeente-overheid. De strengste gezondheidsmaatregelen zyn aengenomen om de verspreiding dier schrikkelike plaeg te beletten, welke medegedeeld is geworden door twee beesten,

gelaet stond doorgaens in een ernstige plooi, ja, hy keek een weinig zuer, zoo als Peter meende. Ook had hy nooit gedacht dat die man zooveel goetheit aen den dag zou kunnen leggen, zoo dat de indruk van hetgeen hy van hem gezien had nu des te sterker was.

De lieflyke welluidende wyze waerop de woorden: « ik dank u, lieve, » zoo dikwyls uitgesproken waren door de moeder, zoowel als door de kinderen, en telkens nadat er de ene of andere geringe dienstbetooning bezeven was, had weerklank gevonden in zyn gemoed, waer die woorden naer hy zich verbeeldde gedurig herhaeld werden, tot dat hy, hoewel alleen aen zyn werk zynde, ze byna werktuigelyk uitsprak.

Toen Crandall dien avond naer huis ging liep hy nog steeds te peizen over hetgeen hy dien dag had opgemerkt en de woorden: « dank u lieve! » weerklonken nog voortdurend in zyne verbeelding als een zachte muziek. Hy verkeerde in eene zeer gedrukte, byna droevige stemming en toen het vertrek binnentrad waer zyne vrouw bezig was met het avondeten gereed te maken, was er zekere neerslachtigheid zigbaer op zyn gelaet die haer niet ontging.

« Jane, hang uw vaders jas weg, » zegde vrouw Crandall tot hare oudste dochter.

Het meisje deed zoo als haer bevolen werd, doch de manier waerop zy dit deed gaf geen de minste geneegenheid te kennen, daer zy onverschillig haer vader te gemoed ging en hare hand uitstreekte om zyn jas aen te nemen. Peter gaf haer die over en uitte daerby de woorden: « dank u, lieve! » Die woorden had hy zonder bepaeld doet en als onwillkeurig uitgesproken; hy deed eigenlyk niets anders dan de klanken herhalen, die hem nog niet uit het geheugen waren.

(Wordt voortgez.)

TE HUREN TERSTOND

een welgelegen HUIS voor de commercie. Zich te vervoegen ten bureele dezès blads.

TE HUREN TERSTOND.

Een welgelegen COMMERCIE-HUIS, gestaan te Herck-de-Stad, op de Grootè Plaets. Men vervoege zich by M. dokter Van-dereycken aldaer.

VAN HOOG-PERU.

De ondergeteekende maect bekend dat zyn GUANO-MAGAZYN open is van den 19 augustus, aen den prys van frs 32,50 de 100 kilos, in het groot en in het klein. Eerste kwaliteit.

J. G. BOONEN,
aen de Diestersche poort, 544.

UIT TER HAND TE KOOP

EENE WINNING met Schuer, Stallen, Hof en Weide en 3 hektaren allerbesten grond, gelegen te Alken. Men vervoege zich op het bureel van dit blad.

LEEUWERIKKEN-NETTEN

TE KOOP,

te HASSELT, by SIEUR BRANDEL,

van 70 tot 100 voet, extra schoon en goed.

P. SMIET,

Chirurgien-Dentiste, breveté,

Spécialité de Dents et Dentiers artificiels, garantis, fait connaître au public, qu'à dater du 15 mars prochain, son cabinet sera transféré rue Vieille, 193, visible tous les jours, excepté le Samedi, ce jour-là, il est à consulter à son 2e cabinet dentaire à St-Trond, rue de Sel, 342.

TE KOOP

Een HUIS, 40 voet lang en 25 breed, met 10 a 15 aren grond, gelegen te Schelheide, tegen den steenweg van Herck-de-Stad. Zich te vervoegen by Joseph VRANCKEN, te Kelsbeek (Melveren).

TE KOOP

vier schoone volwasse LAURIER-BOOMEN. Zich te vervoegen ten bureele van dit blad.

BERICHT.

De wed. VANDERHULST, in St-Anna, op den Nieuwen Steenweg, heeft eenen Winkel opperigt van Specereijen, eerste kwaliteit, en zeer geringe prizen.

H.-J. MESSENS,

HOOGEBRUG, ST-TRUIDEN,

maect bekend dat hy dagelyks alle soorten van fruit zal ontvangen aen den hoogsten prys die betaeld wordt voor de exportatie van Engeland, en dat hy zal ontvangen met groote en kleine hoeveelheden, te beginnen met vyf kilogr. en meerder.

Établissement photographique.

H. BLANGKART,

rue de Sel, 342, à St-Trond et près de la station à Hasselt.

Portraits sur papier, sur verre et sur toile, peinture à l'huile, à l'aquarelle, reproduction de tableaux, vieux daguerréotypes et autres portraits. Spécialité de portraits pour cadeaux et Écrans, tels que Médailleurs, Écrans, Bracelets et Cartes de visite, Encadrements en tous genres. Ressemblance garantie. Portraits de défunts et malades à domicile. Les portraits faits à l'établissement ne seront pas exposés sur la voie publique. Leçons de Photographie.

Se trouve à St-Trond le Dimanche, Lundi et Mardi de chaque semaine, ainsi que les jours de fête; à Hasselt tous les autres jours de la semaine.

AVIS.

AUX BANQUIERS ET COMMERCANTS.

M. Lenoir, rue de la Tour-d'Auvergne, n. 33, à Paris, offre à MM. les Banquiers et Commerçants des valeurs à l'encasement sur Paris (billets à ordre ou traites), moyennant un commission fixe de un pour cent.

Toute demande doit être accompagnée: 1. du montant sur la commission, en billets de banque, mandat à vue de Paris, ou timbres-poste, ou de l'autorisation d'envoyer les valeurs contre remboursement de la commission; 2. de l'engagement de rembourser les valeurs après paiement.

Quelle que soit l'importance des demandes, il y est satisfait immédiatement (Affranchir). Recouvrements sur Paris. — Commission, 1,2 0/0.

AU SAINT-JOSEPH.

P. WYNROGX,

doreur sur bois, peintre en bâtimens, tapissier et vitrier,

porte à la connaissance du public, qu'il vient de transférer ces magasins, même rue, de Diest, 480, tout près du Séminaire épiscopal, à St-Trond.

Il informe sa nombreuse clientèle qu'il tient chez lui tous les produits pour la peinture sur bois et sur étoffe, ainsi qu'un très-bel assortiment de papiers peints, tapisserie, à partir du prix de 0,30 centimes à 20 fr. le rouleau.

Cadres en tout genres, telque Baguette d'Allemagne, depuis 0,48 c. le m. pour gravures lithographiques, photographies, cartes de visite, etc., etc., et qu'il se charge des encadrements, avec soin.

Assortiment de Glaces ou Miroirs de France, avec cadres dorés, en toutes grandeurs et à tout prix.

Il entreprend les Illuminations et Fêtes publiques. Ses bonnes marchandises et ses bons soins et des prix exceptionnels lui font espérer la faveur du public.

MAISON DE TEINTURE, A HASSELT,

G. VANLAER-EGGEN, BREVETÉ,

informe le public que sa succursale, la maison Pierre Wynrocx, au Saint-Joseph, rue de Diest, 480, à Saint-Trond, continue, comme au-paravant la teinture et le lavage à neuf des châles, robes, paletots, etc., etc.

Il informe aussi qu'ils vient de recevoir de nouvelles formes de dessins très-riches, pour imprimer sur étoffe et donner aux robes déteintes la couleur et le dessin voulu, le tout au plus bas prix possible.

Les personnes teignant elles-mêmes leurs rubans, etc., peuvent se procurer dans cette maison toutes les couleurs préparées pour teindre, avec les renseignements nécessaires.

Teinture unie noire ou brune, grande robe en soie depuis 2 à 4 fr.; robe de laine, depuis 1 à 3 fr.; toutes autres couleurs de fantaisie, depuis 2 à 6 fr.

Robe teinte et imprimée avec dessin varié, depuis 4 à 8 francs.

Pour tout autre genre de travail, prix à convenir.

In 't belang van het menscheidom geven wy hier noch een kleine uitrek van 60.000 geneezingen, bewerkstelligd zonder medecyn, door de REVALENTA, aller-smakelykste pap voor ontbyt, welke mis met enige stuivers per dag, vyftigmaal zyn prys bespaerd by andere remedien. Geneezingen. — N. 54,307: M. E. Pon-lade, ondernemer. Le Guay, van een hevige pijn in den onderbuik, niet meer verterende, maar al zyn voedsel uitwerpend en afgemat van zwakte. — N. 53,916: M. Lieutenant van Aix, van een smachtende hoest, gebrek aan rust en eetlust, krampen in de maag en verstop-ping; en een jonge dame, van een smachtende hoest, zeer aan den opperbuik en bloedsverlies. — N. 54,934: M. Boisgoulier; renancier te Parys, van een hevige pijn dien maag; en zyne vrouw van een leverziekte. — N. 53,960: Juffer Gallard, grootè St. Michel straat 17. Parys, van een longteering, na ongetoosbaar verklarè te zyn geweest en maar enige maanden meer te leven hebben. — N. 53,982: M. Aug. Hocque, van een waterzucht en leverziekte. — N. 44,619: Mervrouw Woodhouse, van watgingen en brakingen gedurende hare zwangerschap. — N. 46,210: dokter Martin, zyne dochter, van een GASTRALGIE, na ongetoosbare die naer 15 of 16 keeren daegs deden brakou gedurende acht jaren met al de daeruit voortgespruitende kwalen. — BARRY DU BARRY en Cie, Keizerstraat 12 te Brussel, 77 Regentstraat te Londen, en Place Vendôme 26 te Parys. — 1/4 kil. 2 fr. 25 c. 1/2 kil. 4 fr. 7 c. 1 kil. 8 fr. 40 c. Dubbel kwaliteit. 1 1/2 kil. 8 fr. Tegen een bon op den post. — By Warnots, apo-theker, St-Truiden.

De Chemische Watte tegen de jicht van dr PATISSON verlicht ogenschynlyk en geneest radicael op weinige daegen het jicht, de lendenpyn en alle andere soorten van pynen. In rollen aen 1,50 en aen 80 c. by M. L. PEETERS, apotheker, St-Truiden.

DE VOLMAEKTE GEZONDHEID, gegeven zonder medecyn, noch purgering, noch kosten.

REVALENTA ARABICA van BARRY van Londen,

geneest op een volmaekte wyze de slechte vertoringen (dyspepsies), maegontstekingen, darmontstekingen, gewoone opwooppingen, speenstekten, slymen, trillingen, afgang, opswellingen, duiseltigheid, suizelingen, het zuer, koud zocht, watgingen en brakingen, na het eten en binst de zwangerschap, pynen, maegsuur, krampen in de maag, alle ontsetting der lever, slymlienzen en gal, slapeeloosheid, hoest, beetlemming, korte adem, stikloed, ontsetting der luyttypakken, teering, zweeren, brand, zwarte gal, verzwakking, stercyn, jicht, koorts, moederkwael, zenuwsmart, bloedgebrek, waterzucht, witte maegdestonden, bloek-zucht, onvruchtbaarheid, frisch- en krachteloosheid. Zy is ook den besten verkloekmiddel voor de rauwe kinderen.

Uitrekseel uit 58.000 geneezingen. — N. 52,081: M. de hertog van Pluskoiw, hofmarschalk, van een maegontsteking. — N. 58,014: M. de mar-kiezin de Bréhan, van een leverziekte van 7 ja-ren, met verzwakking, zenuwtrillingen, slechte verteering, slapeeloosheid en zwarte gal. — N. 58,604: M. Dédé, 13, Duvierstraat, te Pa-rys, van een ontsteking die aen alle geneeskun-dige behandeling wederstaen had. — N. 58,218: (Saint-Jean de Marianne) (Sarcotien) 11 february 1862. In ons hospitaal waerom ik het bestuer heb, bevinden zich de lydende uitnemende wel van uwe REVALENTA ARABICA, en ik bid u dus my er 78 kilos te willen van zenden. « Zuster Fébroine van St-Joseph. — N. 50,419: M. de graef Stuart de Decies, pair van Engeland, van een darmontsteking, met alle hare zenuwgebre-ken, krampen, watgingen, pynen aen de borsten schoulers. — N. 47,421: Juffer E. Jacobs, van schrikelyke zenuwpynen, onverteeringen, brand moederkwael, zwarte gal. — N. 49,842: Meer: Maria Joly, de Norfolk, van een 50jarige op-stopping, onverteering, zenuwziekte, hoest, wind-achtigheid, krampen en watgingen. — N. 36,418: dokter Minster, van krampen, maegsmarten, slechte verteering en dagelyksche brakning. — By M. Warnots, apotheker, en by Maricq-Smits, in het Gouden Kruis, St-Truiden.

N. 46,270: M. Roberts, van een longteering, met hoest, brakingen, opstoppingen en 25jarige doof-heit. — N. 48,422: M. de gravin de Castle-Stuart, van een 50jarige schrikelyke zenuwver-hitting den geest verbysterende. — N. 44,816: M. de opperdiaken Alex. Stuart, van drjarige zenuwpynen, stercyn, slapeeloosheid en afkeer van het leven. — N. 43,810: G. Hencke, van koude klieren. — N. 16,619: M. Woodhouse, van watgingen en brakingen gedurende hare zwangerschap. — N. 46,210: dokter Martin, van maeg-ontstekingen die hem 15 of 16 keeren daegs deden braken gedurende 8 jaren. — N. 46,218: kolonel Watson, van het jicht, zenuwsmart en aenhou-dende opstopping. — N. 18,744: dokter Shor-land, van waterzucht en opstopping. M. Baldwin van een volledige verzwakking, verlamming der leden door buistenspooorgheden in de jeugheid. — N. 51,815: mynheer de baron de Polents, pre-fek van Langeneau, van een aenhouddende op-stopping en zenuwpynen. — N. 48,721: de ba-ron de Zalusowski, divisie generaal, van schrik-elyke pynen sedert verscheide jaren in de ver-duwingsdeelen. — N. 53,860: Juffer Gallard, Grootè Sint-michel-straat, te Parys, van een longteering, na ongenoesbaar verklaerd te zyn ge-weest en maar enige maanden meer te leven te hebben. — Meer versierkend en min kostelyk dan de chokolaet, thé, koffy, vischolie, dit heerlyk voed sel verspaerd duizendmaal zyn prys in andere geneesmiddelen; het heeft 58.000 geneezingen be-werkt waer alle ander remedie mislukt had. — N. 57,916: Indien ik de keizer scare, zou ik bevelen dat alle verzwaekte soldaten er gebruik van maekten. Chetillon, geneesheer.

BARRY DU BARRY en Cie, Keizerstraat, 12 te Brussel, 77 Regent-straat te Londen, en Place Vendôme 26 te Parys. — 1/4 kil. 2 fr. 25 c. 1/2 kil. 4 fr. 1 kil. 7 fr. 8 c. 1/2 kil. 8 fr. Dubbel kwaliteit. 1 1/2 kil. 8 fr. 5 kil. (franco) 58 fr. Tegen een bon op den post.

TE BEKOMEN IN DEN

BOEKWINKEL VAN DE COCQ-CRETEN:

Défense des droits de Dieu, de l'Église catholiques et de ses membres, contre le projet de loi sur le temporel des cultes, par Th. DE MONTEPELLIER, évêque de Liège. Theologia dogmatica, door SCHOUPPE.

La liberté de la religion catholique et le projet de la loi sur le temporel des cultes, par J. DARIS, professeur au grand séminaire de Liège. — Prix, 4 fr.

PRÆLECTIONES CANONICÆ, door denzelfden. — 2 boekdeelen. Korte Onderwyzingen over de christelyke leerling, door Henckens. — 3 boekdeelen.

PIUS IX. Schetsen uit zyn leven, door eenen priester van het bisdom van Luik, versierd met een portret. — 60 centiemen.

HISTOIRE de la bonne ville, de l'église et des comtes de Loos, suivie de biographies lossaines et de documents historiques, et ornée de sceaux et de portraits, par M. J. DARIS, professeur au Séminaire de Liège. — Deux vol. de 566 et 416 p. Prix, 6 fr.

LEES HIER!

GUANO VAN HOOG-PERU.

290 Francs per 1,000 kilos in zakken als men neemt met partijen van 5,000 — 10,000 — 20,000 — 30,000 kil. of meer.

295 Francs per 1,000 kilos in zakken als men neemt met partijen van 600 — 1,000 — 1,500 — 2,500 — 3,000 — 4,000 kilos.

Komptante betaling.

De ondergeteekende heeft de eer, aen de landbouwers te berigten, dat het niet alleenlyk bewezen is dat deze Guano goedgekeurd is op goede en slechte gronden voor al de winter- en zomerfruchten, maar het is nu ook bewezen door de Landbouwers, die dezen Guano sedert 5 jaren gebruiken, in alle streken van het 6 land, dat hy de volgende uitwerksels geeft:

1. Dat hy de gronden niet mager of schraef maect, maar, integendeel, dezelve van jaer tot jaer verbeteret.

2. Wat het graen in zynen wasdom aengael, de stammen of halmen groeijen struis op, krygen lange hairen, zwaer met granen beladen, omdat die Guano hen niet te spoedig doet opschieten, maar hen den tyd geeft zich te versterken en te verkloeken, daerom heeft de oogst minder gevaer van door stortregens en storwinden omgeworpen te worden.

3. Het is hetzelfde met de voedplanten, de rapen of knollen groeijen zeer dik op, de kracht schiet niet in het loof, maar blyft in de knollen, zy zyn vast, niet waterachtig en zeer voedzaam.

4. Hoogras, loemiet en klaveren geven uitmun-tend schoone oogsten, de stammen groeijen zeer lang en struis op.

5. De beet voor de suikerfabrieken geeft, de zelfde uitwerksels als de rapen of knollen.

6. Wat de aardappelen aengael, de kracht schiet niet in de groes, maar blyft in de knollen u geeft groote zwaer geladen struiken.

7. Wat het vlas in zynen wasdom aengael, de stammen of halmen groeijen lang en struis op, hebben den tyd om zich te versterken en te verkloeken, zoodanig dat men nietmoet vreezen den oogst door stormwinden of stortregens te zien om-verre geslagen worden.

Deze uitwerksels zyn van het grootste belang voor de Landbouwkunst.

A. SAPORTAS,

Eenig agent en invoerder van dezen Guano voor Belgie. KANTOOR: Lange Brilstraat, 580, te Antwerpen.

ECHE WATTE

TEGEN HET JICHT

Van dokter Patisson.

1-50 fr. het pak, en 80 c. het half pak, gewaerborgd en spoedig hulpmiddel tegen alle soorten van jichtpynen, in de beenen, armen, rug, handen of hals: het wordt met den besten uitslag gebezigd tegen de tandpyn en tegen de stercyn-aenvallen. Niet slechts personen welke dit middel gebruikt hebben, maar zelfs heelmeeesters van de faculteit van Parys, getuigen van de krachtadigheid van die Wutte tegen alle jicht. GETUIGSCHRIFFTEN.

Sedert verscheide jaren had de ondergeteekende hevige jichtpynen, eerst gedeeltelyk, daarna door gansch het ligchaem. Na vruchtloose vele middels gebruikt te hebben, las ik eens in een dagblad de aankondiging van de Wutte van Patisson. Zonder te denken dat deze Wutte voor my zoo gelukkige uitwerksels zou hebben, deed ik er een pak van komen om kunnen te zeggen dat ik alle middels gebruikt had. Maar welk was myne verwondering toen, nauwelijks na verloop van een' dag, ik boege-naemd geene pynen meer gevoelde in al de deelen van myn ligchaem, welke door het jicht waren aengevallen. Byzonderlyk een langdurig horstjicht is als by toovering weggebleven by middel van eenige pakken van die kostbare wutte. By gevolg raed ik vuriglyk de wutte van dr. Patisson aen voor al die met het jicht gekwollen zyn; zy zullen, gelyk ik, de gelukkige gevolgen gevoelen van dit middel, hetwelk door de geringste beurzen kan gebruikt worden.

Rindorf, by Neuwestadt op de Sualé, 8 maart 1862. Ch. Weigand, onderwyzer.

Ik gebenedyd duizendmaal den geleerden man die een hulpmiddel heeft uitgevonden tegen de kwalen waer niemaud beter de hevige pynen kent dan die er mede geplaegd zyn, en ik raed al myne confraters, met het jicht gekwollen, van zich te bedienen van de wutte, en ik hoop dat zy allen, zoo als ik, zullen genezen worden en dit hulpmiddel zullen doen kennen; dat is een liefdewerk. Gegeven, 8 maart 1859. CHAFFARD.

Schryver van den Guide officiel des chemins de fer. DEPOT, M. L. PEETERS, apotheker te St-Truiden. N. B. Men geve acht op de grove namaeksel.

VERTREKUREN

van den

YZEREN WEG.

St-Truiden naer BRUSSEL, LUIK, ANTWERPEN en GENT:

'S morgens 8 uren 11 minuten.
Na middag 12 " 55 (Exp-trein.
'S avonds 6 " 44

St-Truiden naer HASSELT, MAESTRICHT en AKEN:

'S morgens 9 uren 18 minuten.
Na middag 4 " 20 (Vitesse.
'S avonds 7 " 59

St-Truiden, boekd. De Cocq-Creten.